

МОТО-Музичко оперско театарска организација и
Министарство одбране Републике Србије
Управа за односе са јавношћу
Уметнички ансамбл МО "Станислав Бинички"

МИСТИЧНА ШУМА ВИЛА ЛОБОСА

Концерт камерне музике поводом
Светског дана музике и 130 година
од рођења Еитора Вила Лобоса

21.06.2017. у 20 часова
Дом Војске Србије
Браће Југовић 19

улаз слободан

PODRUM RADOVANOVIC

MOTO
MUZICKO OPERSKO TEATARSKA ORGANIZACIJA

ПРОГРАМ

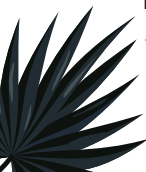

1. Инструментални квинтет
флаута, харфа, виолина, виола, виолончело
- Allegro non troppo
- Lento
- Allegro poco moderato
2. Шуме Амазона - мецосопран и клавир
- Песма љубави
- Сентиментална мелодија
3. Тужни валцер - клавир
4. Бразилска свита - гитара
- Шкотски шоро
- Шорињо
5. Квартет бр.1
- Кантилена
- Шала

р а и з а

1. Етида бр.11, бр.12 - клавир - аранжман Јулија Бал
2. Бразилска Бахиана бр.5
обоа, виолина, клавир - аранжман Јулија Бал
3. Разиграни дечији бенд - клавир четвероручно
4. Класична самба - мецосопран и клавир
5. Мистични секстет
флаута, обоа, алт саксофон, гитара, харфа, челеста

Учесници:

Наташа Јовић Тривић, мецосопран | Јована Радовановић, клавир
и челеста | Јулија Бал, клавир | Горана Ћургус, харфа | Слободан
Миливојевић, гитара | Александар Ружичић, флаута | Марија Лазић,
обоа | Иван Стаменковић, саксофон | Душица Блаженовић, виолина
Милица Михаиловић, виола | Јасмина Врбанић, виолончело | Јелена
Лунг, виолина | Наташа Милошевић, виолина | Ана Комарица, виола

PROGRAMME

1. Quintette instrumental - flute, violin, viola, cello and harp
- Allegro non troppo
- Lento
- Allegro poco moderato

2. Floresta do Amazonas - mezzosoprano, piano
- Canção de amor
- Melodia sentimental

3. Valsa da dor - piano

4. Suite Populaire Brésilienne - guitar
- Schottisch Choro
- Chorinho

5. Quartet No 1.
- Cantulena
- Brincadeira

p a u s e

1. Etude No.11, No 12 - piano- arrangement Julija Bal

2. Bachianas Brasileiras No.5
oboe, violin, piano - arrangement Julija Bal

3. A folia de um branco infantil - piano four hands

4. Samba classico - mezzosoprano, piano

5. Sexteto mistico - flute, oboe, alto saxophone, guitar, harp, celeste

Artists:

Nataša Jović Trivić, mezzosoprano | Jovana Radovanović, piano
Julia Bal, piano | Gorana Čurgus. harp | Slobodan Milivojević, guitar
Aleksandar Ružičić, flute | Marija Lazić, oboe | Ivan Stamenković, alto
saxophone | Dušica Blaženović, violin | Milica Mihailović, viola | Jasmina
Vrbanić, violoncello | Jelena Lung, violina | Nataša Milošević, violina
Ana Komarica, viola

Еитор Вила Лобос (1887–1959)

Еитор Вила Лобос (1887–1959) је сматран за највећег композитора Бразила, а по мишљењу многих и целе Јужне Америке. Свакако је уметник који иде у ред најплоднијих савремених композитора и чији опус садржи око 1500 мањих и већих композиција. Упоредо са његовом невероватном плодношћу иде и разноврсност његових дела. Ј.Андреис је за њега рекао: „Тешко је било где наћи композитора који је писао у толико различитим расположењима и облицима и за тако различите инструменталне саставе. Он је био романтик, импресионист и одрешито савремен. У различитим делима је био сатиричан и духовит, али и узбудљив и патетичан, грандиозан и речит, а и по-

вучен. Понекад га је водио интелект, а на другим местима је писао популарно. Знао је бити сасвим изворан, али се служио и пародирањем и цитатима.“ Но ипак, поред своје разноврсности, Вила Лобос је пре свега Бразилац. У његовим делима живи првенствено народ Бразила у себи својственим музичким творевинама, кроз ритмове и звукове инструмената који само њему припадају.

У композицији углавном самоук, вођен у стварању снажним импулсом и инстинктом, Вила Лобос је још пре Првог светског рата подузео велику експедицију кроз своју домовину и прикупљао народне напеве, слушао свирање народних инструмената и удубљивао се у специфичности бразилског фолклора. После рата је боравио у Паризу, где је упознао тежње тадашње европске музике и знатно проширио свој видокруг. Након повратка у Бразил, започео је диригентску и педагошку каријеру и уложио знатна настојања око промовисања бразилске музике.

Међу најзначајнијим делима Еитора Вила Лобоса се сматрају пре свега, његових четрнаест *Chôrosa* који представљају у склопу музичких форми новост коју је увео сам Вила Лобос. Он каже да је*Chôros* нов облик у композицији, у којему се даје синтеза различитих типова бразилске музике (домородачке, индијанске и народне)..."

Првобитно *Chôros* означава у Бразилу мали инструментални састав који изводи народну музику, а затим и саму ту музику. Проширујући и обогаћујући тај назив, Вила Лобос се широко служи стилизацијом и модификацијом тематског материјала ком даје индивидуални печат. У низу ових композиција сусрећемо различите инструменталне и вокалне комбинације, први је писан за бразилску гитару, други за флауту и клавир, трећи за мушки хор, са мањим саставима све до осмог када се служи великим оркестром ком понегде додаје и хор. Најуспешнији су пети, шести, осми и посебно десети у ком оживљава бразилски пејзаж, плес и песму.

Написао је дванаест симфонија, велики број симфонијских песама међу којима су *Ibericarabe*, *Miremis*, *Uirapurú*, *Amazonas*, *Rude po ma*, *Madona*, *Mandúcarará*.

Међу његова значајнија дела убрајамо и осам свита за различите инструменталне саставе под заједничким називом *Bachainas Brasileiras* у којима је дао необичну фузију елемената Баховог музичког језика и бразилског фолклора.

Барокна обележја се налазе у токати и фуги за оркестар, а од осталих композиција из великог опуса Еитора Вила Лобоса треба споменути и клавирски концерт, два концерта за виолончело, концерт за гитару, концерт за харфу, *Dansas Africanas* за оркестар, *Moto precose* за клавир и оркестар, петнаест гудачких квартета, елики број камерних композиција међу којима су Инструментални квинтет и Мистични секстет, више клавирских композиција и вокалних дела, ораторијуми *Vidapura* и *Sebastião*, *Serestas* оригинални напеви скитница, просјака и кочијаша, као и неколико опера *Jesús*, *Zoé*, *Malazarte* и *Magdalena*.

МОТО – Музичко оперско театарска организација је основана са циљем да класичну музику, оперу и театар промовише и учини доступним свим људима, као и да уметност постане део савременог човека у Србији.

Наша мисија је да радом афирмисаних уметника, промовисањем младих, укључивањем особа са инвалидитетом и маргинализованих група у културни и друштвени живот, развијемо толеранцију, утичемо на развој културе живота, сузбијању стигме и дискриминације.

Чланови нашег Удружења су реномирани уметници у областима музике, опере и театра, што гарантује висок уметнички ниво наших програма. Својим богатим биографијама, радили су на великим сценама и фестивалима у земљи и иностранству, сарађивали са еминентним уметницима широм света и усавршавали своје вештине у значајним институцијама код нас и у свету. Удружење је окупило ове врсне уметнике у жељи да својим знањем и умећем, допринесу развоју културе и уметности код нас, раде са младим људима, прате савремене трендове и промовишу српске и светске уметничке вредности.

Уметнички ансамбл Министарства одбране Републике Србије „Станислав Бинички“, ове године, 26. септембра, обележиће 118 година постојања. Наиме, тога дана 1899. године, Станислав Бинички, чије име са поносом носи Ансамбл, основао је Први београдски војни оркестар. То је био први београдски оркестар који је могао изводити, за тадашње доба, модерну музику. Данас је Уметнички ансамбл МО „Станислав Бинички“ главни носилац музичког живота у систему одбране. Ансамбл својом програмском и репертоарском разноврсношћу, жанровском прилагодљивошћу, високим уметничким критеријумима и широком лепезом извођачких могућности, на достојан начин афирмише и репрезентује Републику Србију, Министарство одбране и Војску Србије, домаћој и иностраној публици, али и стручној јавности.

HEITOR VILLLA LOBOS - ТЕКСТОВИ ПЕСАМА

Canção de amor Poesia de Dora Vasconcellos

Sonhar na tarde azul
Do teu amor ausente
Suportar a dor cruel
Com esta mágoa crescente
O tempo em mim agrava
O meu tormento de amor

Tão longe assim de ti
Vencida pela dor
Na triste solidão procuro
Ainda te encontrar
Amor, meu amor
Tão bom é saber calar
E deixar-se vencer pela realidade
Vivo triste a soluçar
Quando, quando virás enfim?

Sinto o ardor
Dos beijos teus em mim, ah!
Qualquer pequeno sinal
E fremente surpresa
Vem me amargarur
Tão doce aquela hora
Em que de amor sonhei
Infeliz, a sós agora
Apaixonada fiquei
Sentindo aqui, fremente
O teu reclamo amor

Tão longe assim de ti
Ausente ao teu calor
Meu pobre coração
Anseia sempre a suplicar
Amor, meu amor

Љубавна песма На стихове Доре Васконселос Превод Јасмина Раичевић

Сањати у плавом сутону
О твојој љубави далекој
Трпети окрутну бол
Што расте из дана у дан
Време у мени гомила
Овај љубавни јад

Тако далеко од тебе
Савладана болом
У тужној усамљености
Још увек те тражим
Љубави, љубави моја
Тако је добро умети у тишини
Пустити да стварност победи
Живим тужно у жецају
Када, кад ћеш најзад доћ и?

Осећам врелину
Твојих пољубаца на себи, ах!
И најмањи знак
И изненадни трептај
Огорчи ме
Тако слadak је био час
У ком сам љубав спознала
Несрећна сада, сама
Остадох заљубљена
Са дрхтавим осећајем
Твоје обећане љубави

Тако далеко од тебе
Ускраћена за твоју топлину
Моје јадно срце
Жуди и преклиње
Љубави, љубави моја

Melodia sentimental

Acorda, vem ver a lua
que dorme na noite escura,
que fulge tão bela e branca
derramando doçura.

Clara chama silente
ardendo o meu sonhar.
As asas da noite que surgem
e correm no espaço profundo.
Ó doce amada, desperta!
Vem dar teu calor ao luar.

Quisera saber-te minha
na hora serena e calma.
A sombra confia ao vento
o limite da espera,
quando, dentro da noite,
reclama o teu amor.
Acorda, vem olhar a lua,
que brilha na noite escura.
Querida, és linda e meiga!
Sentir meu amor é sonhar.

Сентиментална мелодија

Пробуди се да видиш месец
што спава у мркој ноћи,
што светлуца тако леп и бео
просипа сласт.

Нечујни бистри пламен
гори у мом сну.
Крила ноћи што лете
по бескрајном простору.
О, драга, вољена, пробуди се!
Даруј своју топлину
месечини.

Желео бих те звати својом
у мирном и тихом часу.
Сенка шапуће ветру
границе чекања,
када, у дубокој ноћи,
тражи твоју љубав.
Пробуди се, гледај месец,
који сија у мркој ноћи,
Драга, дивна си и нежна!
Осети моју љубав и сањај.

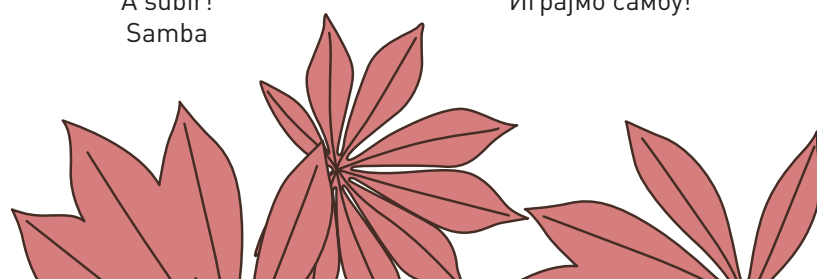

Samba classico

Nossa vida vive,
Nossa alma vibra,
Nosso amor palpita
Na canção do samba.
E a saudade intensa
De uma vida inteira
E a lembrança imensa
Que jamais se esquece...
Oh! Quanta beleza
Que faz pensar na doçura de sua
melodia!
Oh! Faz viver um sofrimento
esquisito,
Melancólico e triste!
Também tem o sabor de alegria
De viver na comunhão
Dos seres da terra
E do céu do Brasil,
Tudo é bom e justo
Tudo é belo enfim
Cheio de esplendor
Na grandeza infinda
É feliz quem vive
Nesta terra santa
Que não elege raça
Nem prefere crença
Oh! Minha gente!
Minha terra!
Meu país!
Minha pátria!
Para frente!
A subir!
A subir!
Samba

Класична самба

Наши животи се живе,
Наша душа пламти,
Наша љубав трепери
У песми самбе.
И силна чежња
Целог једног живота
И огромно сећање
Које се никада не заборавља...
Ох! Колика лепота
Што подсећа на слат те
мелодије!
Ох! Оживљава чудну патњу,
Меланхоличну и тужну!
Има и укус радости
Живота у заједници
Са бићима земље
И неба Бразила
Све је добро и право
Најзад, све је лепо
Пуно сјаја
У бескрајној величини
Срећан је који живи
У овој светој земљи
Која не бира расу
Нити издваја веру
Ох! Моји људи!
Мој народ!
Моја земља!
Моја домовина!
Напред!
Горе!
Горе!
Играјмо самбу!

Heitor Villa Lobos (1887-1959) is regarded as the greatest composer of Brazil, according to many and the whole South America. He is certainly an artist among the most prolific contemporary composers whose work contains about 1,500 compositions. An incredible richness and diversity are the main characteristics of his work. According to J. Andreisa "It is hard to find a composer who wrote in so many different moods and shapes and for so many different instrumental ensembles. He was romantic, impressionist and modernist, satirical and witty, but also pathetic, grandiose and eloquent, sometimes withdrawn. Occasionally he was led by intellect and elsewhere wrote popular music inspired by folk songs. He could be quite authentic, but often used parody and quotations, too." However, despite his versatility, Villa Lobos is Brazilian. His work presents Brazilian people, characteristic sounds and instruments. He was self-taught composer, led by strong impulses and instincts. Before the first World War he took great expedition through his homeland and collected folk songs, listened to folk instruments and pondered in specificity of Brazilian folklore. After the War Villa Lobos had lived in Paris, got in touch with new aspirations of the European music and significantly extended his own horizon. Having returned to Brazil, he began conducting, educating and made significant efforts to promoting Brazilian music.

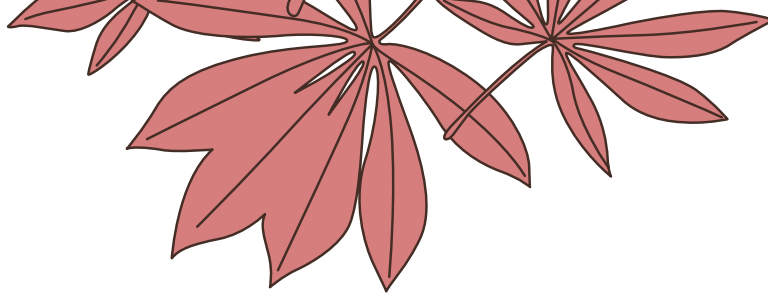
Among the most important works of Heitor Villa Lobos above all, are fourteen Choros representing a part of musical forms novelty introduced by Villa Lobos himself.

He says that "... Choros is a new form in the composition, which gives a synthesis of different types of Brazilian music (indigenous, Indian and folk) ..."

Initially, in Brazil, small group of performers playing folk songs had been named Choros and then the musical form itself. Expanding and enriching the Choros, Villa Lobos widely used modifications of thematic material. Numerous compositions are made for different instrumental and vocal combinations: Brazilian guitar, for flute and piano, male choir, for smaller bands, and for large orchestra adding a choir, too. The most successful are the fifth, sixth, eighth and especially the tenth Choros inspired by the landscape, dances and songs of Brazil.

He wrote twelve symphonies, a number of symphonic poems including Ibericarabe, Miremis, Uirapuru, Amazonas, Rude poema, Madona, Mandu-carará.

Among his important works are: eight suites for different instrumental ensembles named Bachainas Brasileiras, giving an unusual fusion of Bach's musical language and Brazilian folklore, Tokata and Fugue for Orchestra, piano concerto, two concerts for violoncello, concerto for guitar, Harp concerto, Dansas Africanas for orchestra, Momo precoce for piano and orchestra, fifteen string quartets, chamber music including Instrumental quintet and Mystical sextet, pieces for piano solo, and vocal works, oratorios Vidapuru, Sebastião, Serestas, original hobo songs, as well as several opera Jesús, Zoe, Malazarte and Magdalena.

MOTO – Music Opera Theatre Organization - is non - profit organization whose goal is to promote classical music, opera and theatre and to make it accessible to everyone in modern Serbia.

Our mission is to strenghten culture values and build tolerant society through activism and work of Serbian eminent artists, promotion and support of emerging artist, as well as inclusion of people with disabilities and marginalized population.

During our first year we started and accomplished many projects: interactive concerts for hiv-positive children and children hospitalized at Clinic of Neurology and Psychiatry for Children and Youth; chamber music festival “May in Metohija” and music workshops for children in Serbian enclave Velika Hoča; inclusion of musicians and artists with visual impairment “The light of the music”; motivational workshops for children of Roma nationality; art, drama and music workshops for women and children, victims of domestic violence, as well as several highly recognized artistic projects.

The Artistic Ensemble of the Ministry of Defense of the Republic of Serbia, “Stanislav Binički”, will celebrate 118 years of existence this September 26th. In 1899, Stanislav Binički, whose name was proudly carried by the Ensemble, founded the First Belgrade Military Orchestra. It was the first Belgrade orchestra performing modern music at the time. Today, the Artistic Ensemble of the MO “Stanislav Binički” is the main carrier of musical life in the country defense system. With its repertoire diversity, genre adaptability, high artistic criteria and a wide range of performances the Ensamble proudly represents the Republic of Serbia, the Ministry of Defense and the Serbian Army Forces.

